

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-325/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Z., Stručne službe gradonačelnika, Z., koju po punomoći gradonačelnika zastupa S. D. dipl. iur., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Klasa: UP/II-008-07/18-01/282 od 11. srpnja 2018. godine se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Klasa: UP/II-008-07/18-01/282, Urbroj: 401-01/10-18-2 od 11. srpnja 2018. godine poništeno je rješenje Grada Z., klasa: 008-02/17-002/465, Urbroj: 251-02-22/007-18-18 od 20. ožujka 2018. godine i predmet je vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Citiranim osporenim rješenjem odbijen je zahtjev H. Š. za pristup informaciji o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima za razdoblje od 1. lipnja 2017. do 30. lipnja 2017.

Osporeno rješenje tužitelj pobija u cijelosti smatrajući ga nezakonitim zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešna primijenjenog materijalnog prava. Navodi, u bitnom, da je H. Š. zatražio dostavu informacije o ukupnim isplatama svim odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2017. što je odbijeno, budući da tužitelj traženi podatak ne posjeduje kao izrađenu informaciju. Smatra također da informacija koju je H. Š. zatražio

ne predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama jer da zatraženi podaci ne predstavljaju gotov podatak nego je za dobivanje istih potrebno izvršiti uvid u svaki pojedini predmet i izlučiti ih iz svakog pojedinog spisa. Tužitelj objašnjava potanko način na koji se s pozicije 24 Proračuna Grada Z. te pozicije 24 Gradska ureda plaćaju intelektualne i osobne usluge odvjetnicima. Smatra da nije bilo osnove za poništenje prvostupanjskog rješenja te da je tuženik osporenim rješenjem povrijedio zakon na njegovu štetu.

Predlaže Sudu da osporeno rješenje poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod osporenog rješenja iz razloga u njemu navedenih. Smatra tužbu u cijelosti neosnovanom, te predlaže Sudu da istu odbije.

Zainteresirana osoba H. Š. nije dostavio odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta dostavljen Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je H. Š. zatražio od tužitelja dostavu informacija o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima za razdoblje od 1. lipnja 2017. do 30. lipnja 2017. koji zahtjev je tužitelj odbio rješenjem Klasa: 008-02/17-002/465, Urbroj: 251-02-22/007-18-08 od 20. ožujka 2018. godine uz obrazloženje da tražena informacija ne postoji u materijaliziranom obliku te da se uopće ne radi o informaciji u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tuženik je poništio navedeno prvostupanjsko rješenje kao nezakonito i vratio predmet tužitelju na ponovni postupak zbog pogrešne primjene materijalnog prava i uz uputu u kojem pravcu je potrebno nadopuniti postupak.

Naime, prema članku 5. stavku 1. točki 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) na koji se poziva tužitelj u svom rješenju i u tužbi, informacijom se smatra svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Prema mišljenju tuženika pristup informaciji u smislu citiranog Zakona pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, dakle, informaciji koja postoji u materijaliziranom obliku, odnosno, zakonska definicija informacije ne uključuje obvezu tijela javne vlasti da izrađuje analize, izvješća i sastavlja odgovore na pitanja, sastavlja izvještaje, pokreće postupke ili da obavlja dodatne aktivnosti. Drugim riječima pristup informacijama prema mišljenju tuženog uključuje dobivanje preslike gotove informacije koju tijelo javne vlasti posjeduje u trenutku podnošenja zahtjeva odnosno do koje bi se moglo doći jednostavnim pretraživanjem elektroničke baze podataka.

Dovodeći u vezu definiciju informacije iz članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama s postavljenim zahtjevom za pristup konkretnim informacijama tuženik je zaključio da prvostupanjsko tijelo posjeduje tražene informacije kao izrađene informacije jer pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje podnositelj zahtjeva traži, odnosno, presliku više dokumenata iz kojih bi podnositelj samostalnom obradom došao do traženih podataka.

Sud prihvaća ovakvo obrazloženje tuženika dano u osporenom rješenju jer se ono temelji na dokumentaciji u spisu predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, pa nije osnovan tužbeni navod da je tim rješenjem povrijeđen zakon tužitelju na štetu.

Također tuženik pravilno ukazuje na odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama koja propisuje kako su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa osim ako informacija predstavlja klasificiran podatak, te je stoga nedopustivo izbjegavati zakonsku odredbu o automatskoj dostupnosti potrošnje javnih sredstava na način da se pokušavaju iskoristiti zakonske odredbe o

definiciji informacije na pogrešan način kao što je to tumačio tužitelj u prvostupanjskom rješenju.

Imajući u vidu izloženo trebalo je na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti.

U Zagrebu 19. rujna 2018.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.